

[Jørgen Junior.]

med et sådant projekt. Det burde også, efter min opfattelse, have gjort indtryk, at 225.000 af de 400.000 B-skatteyderpensionister, der er tale om, har en indtægt på under 20.000 kr. årligt. Det er immervæk et uhyre beskedent beløb i dagens samfund.

Det mest positive — for der er naturligvis også et par positive aspekter i buketten — er i al sin utilstrækkelighed den meget beskedne økonomiske forbedring for ægtepar. Man kan jo godt gå tilbage til det foregående forslag, hvor vi hørte, at der var en vis uenighed om, hvorvidt der var skat på ægteskabet, og konstatere, at her er i hvert tilfælde et klart og tydeligt bevis på, at pensionister ikke behandles som normalborgere. Og dette kan ikke være acceptabelt.

Når man således har lagt denne genfremsettelse bort med en stor portion skuffelse, må man nok spørge, hvad vi egentlig har brug for, og dér vil jeg da godt ganske kort sige, at vi har brug for, hvad man har hørt før, en forhøjet skattefri bundgrænse, som, hvis den endelig ikke kan gennemføres generelt, måske til at begynde med eventuelt kun skal være for pensionister.

Desuden er der behov for at vurdere, hvad samfundet virkelig vil yde til pensionerne, reelt og lige ud ad landevejen. Der står 9,7 mia kr. til folkepensionisterne i det nye forslag til finanslov. Vi mener, det er for lidt. Vi har skrevet 11,2 mia kr., og det mener vi er det mindste vi kan yde for bare at give det, der gør, at vi kan have anstændigheden den mindste smule i behold. Jeg mener, at vi nu, her da året rinder ud, må forstå, at dette folketing må vise sin evne, må være brugbart nok til fra den 1. januar 1977 at kunne enes om en virkelig form for reform, der indebærer nogle reelle forhøjelser for folkepensionisterne og naturligvis også indebærer en skattefrihed. Der er jo enighed om, at enhver sund fornuft tilsiger, at der skal være skattefrihed for pensionister.

Derfor må konklusionen være, set fra fremskridtspartiets synspunkt, at folketinget efter vor opfattelse ikke kan være den nuværende behandling af pensionisterne bekendt, og jeg må tilføje, jeg synes egentlig heller ikke, regeringen kan være bekendt at

have brugt så megen tid og så meget PR, som tilfældet er, på det foreliggende komplicerede forslag.

Naturligvis skal jeg tilsige vores absolutte støtte videre i udvalgsarbejdet, for det er nødvendigt, at der findes en ordning, men vi mener ikke, at det, der er lagt frem nu, er tilfredsstillende.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Det radikale venstre ser med usvækket sympati på den hensigt, der ligger bag forslaget om at fritage pensioner for skat. Det er jo i dag sådan, at vore skattelove medfører overordentlig meget besvær for både pensionister og administration, og alle kender vel historien om, at akterne bare for en enkelt folkepensionist meget vel kan fylde halve eller hele meter i højden.

Forslaget vil nok for denne side af administrationen betyde en lettelse, og forslaget vil også være en lettelse for de 200.000 folkepensionister, der helt går ud af skattesystemet, men — og det har tidligere ordførere været inde på — der er jo en bagside ved forslaget. Forslaget vil til gengæld betyde en forøget uløjlighed for 300.000 folkepensionister. Man letter for 200.000 og gør det besværligere for 300.000, og det er jo ikke så godt.

Kommunerne har været i diskussion med ministeren om det, og jeg kan ikke på forhånd give tilslutning til ministerens løsning. Der er jo også problemerne omkring visse grupper af pensionister med eget hus, med renteindkomst, som må drøftes grundigt i udvalget. Ministeren har endelig i sammenligning med første gang, vi behandlede dette forslag om fritagelse for skattebetaling for pensionister, taget et afsnit om at fritage trangsbestemte ydelser ud. Det kan ordnes administrativt, siges der nu; det er jeg forbløffet over, og jeg vil gerne have oplysning i udvalget om det.

Nu har vi jo i dag tidligere behandlet et forslag, som i virkeligheden drejede sig om den gifte kvindes borgerrettigheder, selv om det kaldtes et skatteforslag. Det måtte ikke koste penge. Forslaget om pensionisterne koster penge. Jeg har tidligere sagt, at reformer vil koste penge, men spørgsmålet rejser sig rigtignok om, hvorvidt den reform, som ministeren har foreslået her, er den